

урахуванням існуючої структури економіки України в розрізі видів економічної діяльності. Такий структурно-видовий підхід дозволяє сформулювати стратегічні цілі для розвитку території з урахуванням гармонізації інтересів всіх учасників цього процесу.

Управління умовами використання інвестиційних ресурсів має стати дієвим інструментом планування, прогнозування, мотивації та контролю на регіональному рівні для покращення інвестиційного середовища України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Борщевський В. В. *Іноземні інвестиції як чинник регіонального розвитку* / В.В. Борщевський // *Фінанси України*. – 2016. – №10. – С. 108–117.
 2. *Говорун Я.В. Оцінка інвестиційного потенціалу регіону* / Я.В. Говорун // *Вісник Сумського державного університету. Серія Економіка*. – 2017. – №1. – С. 153-161.
-

Романський Степан Ярославович, *магістрант 1 курсу,*
Ляхович Галина Іванівна, *к.н.д.у, доцент,*
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

СИСТЕМА ФІНАНСУВАННЯ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

В умовах розгортання сучасних глобалізаційних процесів, зростання частки нематеріальної складової у структурі світового ВВП, посилення ролі людського капіталу в економічному розвитку країни особливого значення набуває стан здоров'я населення. Як свідчить досвід високорозвинених країн, а також країн із трансформаційними економіками, найбільшою проблемою сучасних систем охорони здоров'я залишається дисбаланс у їх ефективності та справедливості.

Відтоді як Україна здобула незалежність, зміни у структурі та організації системи охорони здоров'я відбуваються але мають ряд недоліків: – нестача державних коштів призводить до заміни безоплатної медичної допомоги платною, відбувається нерегульоване та неконтрольоване зростання цін на медичні послуги і поширюється неофіційний ринок надання медичної допомоги; – заходи щодо формування багатоканального фінансування здійснюються повільно; – державні та комунальні медичні заклади продовжують залишатися у статусі бюджетних установ, які фінансуються за залишковим принципом; – відбувається погіршення стану здоров'я населення внаслідок зниження рівня життя та забруднення навколишнього середовища; – існуюча нормативно-правова база з охорони здоров'я України є недосконалою і неповністю відповідає міжнародним вимогам; – темпи технічної модернізації медичних установ не відповідають реальним потребам; – заробітна плата медичного персоналу залишається досить низькою і не залежить від обсягу і якості роботи, що призводить до поширення зловживань у цій сфері; – послуги приватних клінік для більшості населення залишаються недоступними. [1]

В Україні, як і в інших європейських країнах, відсутній кореляційний зв'язок між масштабним фінансуванням медицини та покращанням здоров'я

громадян завдяки більш якісному наданню послуг з обстеження хворих, забезпеченню медикаментами тощо. [2].

Отже, недоліки існуючої вітчизняної системи охорони здоров'я, кардинальні зміни у соціально-економічній сфері, незадовільна екологічна ситуація, критична демографічна ситуація і незадовільний стан здоров'я населення вимагають нагального вирішення актуальних проблем галузі, удосконалення організації фінансування і покращання її діяльності (наприклад, розробка нормативів фінансування на одного жителя району та області, покращання роботи з пошуку додаткових джерел фінансування охорони здоров'я тощо). Однак щорічне збільшення фінансування охорони здоров'я без запровадження інструментів підвищення ефективності використання ресурсів та мотивації медичних працівників до підвищення якості послуг, що надаються ними, не дозволить покращити якість медичного обслуговування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бойчак М.П. *Формування єдиного медичного простору як важливої складової реформування охорони здоров'я України* / М.П. Бойчак, Л.А. Голик, Я.Ф. Радий // *Охорона здоров'я України*. – 2016. – №3. – С. 39-44.
 2. Лободіна З. *Передумови формування альтернативних джерел фінансового забезпечення охорони здоров'я* / З. Лободіна // *Галицький економічний вісник*. – 2017. – № 3. – С. 78–82.
-

Рубінський Михайло Михайлович, магістрант 1 курсу,
Карпишин Наталія Іванівна, к.е.н., доцент,,
доцент кафедри фінансів ім. С.І. Юрія,

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ БЮДЖЕТНО-ПОДАТКОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Ефективна бюджетно-податкова політика є однією з головних умов динамічного розвитку економіки України. Діюча податкова система визначає рівень доходів Державного та місцевих бюджетів і, зрештою, темпи економічного розвитку держави. За допомогою впливу на господарську діяльність і фінанси, а також через бюджетно-нерозподільчі процеси формується інвестиційний клімат у країні, створюються умови для реалізації соціально-економічних і політичних функцій держави.

Широке коло питань, пов'язаних з удосконаленням бюджетно-податкового регулювання економічного розвитку, висвітлюється у працях вітчизняних і зарубіжних вчених-економістів В.А. Андрущенко, І.В. Запатріної, С.І. Юрія та інших.

Більшість з них зазначають, що бюджетна політика є дієвим інструментом стимулювання економічного та соціального розвитку суспільства [2, с.35]. Важливим є постійне удосконалення інструментів бюджетного-податкового регулювання, виходячи з особливостей розвитку економічної системи країни.

Реалізація фінансової політики передбачає запровадження дієвого механізму управління бюджетним процесом і державним боргом, визначення стратегічних цілей розвитку держави з урахуванням можливостей бюджету у